HSS

CODE NO: 11, Eleven

(?)

[stamp]

D

अतिथि देवो भव।

आदित्यः स्वस्य सुवर्णरश्मीभिः हारं निर्माय तां धारयति। अलसः पवनः तत् अपहृत्य अतिशीघ्रं अगच्छत्। तथापि सा न किमपि ज्ञातवती।

सा शीघ्रं पादविन्यासमकरोत्। प्रायः सा धावति स्म। तस्याः नेत्रे विदूरे एव लोकते। तत् नयने आह्वयति यतः लक्ष्यस्थानं प्राप्तुं इतोऽपि बहुदूरं वर्तते। तस्याः स्कन्धे एकं सार्धद्वितीय वर्षीयः बालकः अपि अस्ति। सा दीर्घं निश्वसति स्म। तत् दृष्ट्वा प्रतीयते यतः इदानीं सा न धावति, सा सरति।

'ओ, प्रभो बहुक्षीणं भवति। इतोऽपि चालितुम् अहं ~~अशक्ता~~। न समर्था। अद्य तृतीयदिनस्य आरम्भं भवति, एतावत्पर्यन्तं किमपि न लब्धम्। बुभुक्षा पिपासा च वर्धते। हस्ते परिरक्षितं जलमपि.........., अपिबत्। किं करणीयं। बुभुक्षते......। मम पुत्र,.........., सास्त्रं नयने सा वस्त्रेण मार्जयति। पुत्र, ~~अपि~~ उत्तिष्ठ,। नो चेत्, आह्वानं वृथा एव। निद्राविघ्नं ~~सम्पूर्णं चेत्~~ अभविष्यत् चेत् सः पुनः रोदिष्यति। मह्यं..., मम हस्ते किमपि नास्ति, मम पुत्राय दातुम्......। अतः सः मनोहराणि स्वप्नानि ~~दृष्ट्वा~~ दर्शयतु'। सा इदानीमपि पश्चात् दृष्ट्वा एव सञ्चरति। तस्याः नेत्रेषु ~~अह~~ भयस्य अन्धकारं द्रष्टुम् शक्यते। तत् प्रदेशं विजनं भवति। तापः अजस्रं वर्धते, क्षीणं च'।

ज्वलितं सूर्यं दृष्ट्वा गतकालस्मरणाः
मन्दं मन्दं तस्य स्मृतिपथमागतम्।

कति सन्तुष्टं आसीत् मम कुटुम्बं। तस्मिन् प्रदेशे
वयं सर्वे ग्रामीणाः ससान्त्वनम् जीवितं अनयत्।
अस्माकं मध्ये स्वार्थता, कलहं ~~तथा~~, असहिष्णुता अपि च
नासीत्। जनपदस्य नाम 'राखैन' इत्यासीत् - ~~म्यानमर~~
म्यान्मर राज्यस्य एकं प्रविश्या। वयं म्यान्मरवासिनः
सर्वे देशस्नेहिनः आसन्। सर्वे ~~जनाः~~ राखैन् वासिनः
राज्यभक्तिं प्रकटयितुं तत्पराः आसन्।

वयं अस्माकं राज्यं जीवितस्योपरि अरोचत्,
विश्वासः कृतः।

किन्तु, जीवितस्य तथा विश्वासस्य मिथः
संघट्टनस्य दिनानि संजातः। ~~किमर्थं~~ विश्वासं विजयं प्राप्तं।
किमर्थमधिकं, यदा युद्धं आगतं तदा अस्माकं पुरुषाः
सर्वे राज्यस्य सैन्यस्य साकं मिलित्वा युद्धमकरोत्।
युद्धानन्तरं बहव पुरुषाः मृताः। मम पतिः मुनीर् अपि
मृतवान्। वयं आहत्य क्षीणे अपतत्। किन्तु वयं ~~स्वयं~~ मिथः
आश्वासं अददात्। ~~सत्य~~ ~~सत्रस्य~~ राज्याय
एव मृतः इति आश्वासमकुर्वन्।

किन्तु, वयं सर्वे सहसा चकिताः अभवत्।
म्यान्मर सर्वकारः उद्घोषयत् यतः वयं सर्वे राखैनवासिनः -
रोहिङ्ग्यन् मुस्लीम् जनाः म्यान्मर पौराः नास्ति इति।
तथा ते अस्माकं पौरत्वं अपहृतम्। वयं नितान्तं विश्वासं
कृतं अस्माकं राज्यं, अद्य अस्माकं प्रति हस्तप्रक्षालनं करोति।
किं दयनीया अवस्था।

इदानीं नेत्रे अन्धकारेण

प्रघूर्णयति । चलितुम् शक्तिः नास्ति ।

रसना जलं लब्धुं इच्छति ।

'मम ग्रामीणाः सर्वे अन्यद् राज्यं प्रति आगच्छन् ।

किन्तु अहं राज्यस्य मृदा विश्वासं कृत्वा तत्रैव अवसत् ।

किन्तु, ते, क्रूराः दुष्टाः म्यान्मार सैन्यं अवशिष्टं

रोहिङ्ग्यन् मुस्लीम् जनान् पीडयति स्म ।

ते मम मातरं अबाधीत् । साधु; मम माता मृतवती ।

मरणात्पूर्वं सा अवदत् आसीत् यत्:

'अस्य बालकस्य रक्षा तव हस्ते एव ।

स्वपुत्रस्य संरक्षणं तव कर्तव्यं भवति' । अतः एव

अहं मम राज्यं परित्यज्य भारतदेशं प्रति पलायनमकरोत् ।

भो प्रभो, एकं गृहं दर्शयति चेत्......

सा तत् विजने प्रदेशे शनैः अतिभारं वहन्

आर्के अचरत् । तस्याः मनः वदति स्म यत्: '

भारतदेशः मह्यं अभयं दास्यति ।

इयं देशः अतिथिपूजया प्रसिद्धं भवति ।

सहसा सा एकं गृहं अपश्यत् । किञ्चित् निर्माणं

अनन्तरं सा तत्र प्राविशत् ।

तत्र भवनवासिनः दूरदर्शनं पश्यन्ति तत् दृश्यम्.....

तत् दृष्ट्वा सा चकिता अभवत् ।

रोहिङ्ग्यन् मुस्लीम् जनान् निष्कासनं कर्तुं

भारतीयसर्वकारः निश्चिकाय । ते एतत् आतङ्कवादिनः

इति शङ्कते । इमां वार्तां श्रुत्वा तस्याः नेत्रे

अन्धकारपूरिते इव प्रतीयते ।

कुत्रागच्छत् भारतस्य मूल्यानि?

कुत्रागच्छत् भारतीय संस्कार ? कुत्रागच्छत् भारतस्य ध्येयवाक्यानि। 'अतिथि देवो भव, कुत्रागच्छत्?।

सा तत्र अपतत्। ~~यदृ~~

यदृच्छया ~~[illegible]~~ भवनात् निर्गतः गृहनायकः। तत् दृष्ट्वा ~~विस्माय~~ ~~विस्मय~~ आर्द्रचित्तोऽभवत्। सः ~~स्वगृ~~ ~~स्वगृ~~ स्वमातृः मृतशरीरं प्रपश्य रुदितं बालकं ~~गृहीत्वा~~ ~~स्वगृहं~~ हस्ते स्वीकृत्य स्वगृहं प्रति अगच्छत्।

साधु, भारतीय संस्कारं अद्यापि जीवति।

अतिथि देवो भव।